

3. postna nedelja C

***Bog je rekel Mojzesu: "Jaz sem, ki sem."
To je moje ime na veke
in to je v spomin name iz roda v rod.
(prim. 2 Mz 3,14.15)***

Prvo berilo

2 Mojzes 3,1-8.13-15

Tiste dni je Mojzes pasel drobnico svojega tasta Jítra, midjánskega duhovnika. Ko je nekoč prignal drobnico daleč v pustinja, je prišel k božji gori Hóreb. Tedaj se mu je iz sredine grma v ognjenem plamenu prikazal Gospodov angel. Pogledal je in glej, grm je gorel s plamenom, a ni zgorel. Mojzes je rekel: "Moram stopiti tja in si ogledati to veliko prikazen, kako da grm ne zgore!"

Ko je Gospod videl, da prihaja gledat, ga je Bog poklical iz sredine grma in rekel: "Mojzes, Mojzes!" Rekel je: "Tukaj sem." Bog je rekel: "Ne hódi sem! Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja!" Potem je rekel: "Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov." Tedaj si je Mojzes zakril obraz, kajti bal se je gledati v Boga.

Gospod je rekel: "Dobro sem videl stisko svojega ljudstva, ki je v Egiptu, in slišal, kako vpije zaradi priganjačev; da, poznam njegove bolečine. Zato sem stopil dol, da ga rešim iz rók Egipčanov in ga popeljem iz te dežele v lepo in širo deželo, v deželo, v kateri se cedita mleko in med, na področje Kánaancev, Hetéjcev, Amoréjcev, Perizéjcev, Hivéjcev in Jebusejcev." In Mojzes je rekel Bogu: "Glej, če pridem k Izraelovim sinovom in jim rečena: 'Bog vaših očetov me je poslal k vam,' pa mi rečejo: 'Kako mu je ime?' – kaj naj jim odgovorim?" Bog mu je rekel: "Jaz sem, ki sem." In nato je rekel: "Tako reci Izraelovim sinovom: 'Jaz sem' me je poslal k vam." Nadalje je Bog rekel Mojzesu: "Tako reci Izraelovim sinovom: 'Gospod, Bog vaših očetov, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov, me je poslal k vam.' To je moje ime na veke in to je v spomin name iz roda v rod."

Drugo berilo

1 Korinčanom 10,1-6.10-12

Nočem, bratje in sestre, da vi ne bi vedeli, da so bili vsi naši očetje pod oblakom, da so šli vsi skozi morje in da so bili v oblaku in morju vsi krščeni v Mojzesa. Vsi so jedli isto duhovno jed in vsi so pili isto duhovno pijačo. Pili so namreč iz duhovne skale, ki jih je spremljala. In ta skala je bil Kristus. Toda večina izmed njih ni bila Bogu po volji. Popadali so torej v puščavi. To se je zgodilo za zgled nam, da mi ne bi poželeli hudega, kakor so oni. Ne godrnajte, kakor so nekateri izmed njih godrnjali in jih je pomoril pokončevalec. To se je onim zgodilo, da bi bili za zgled, zapisano pa je bilo v svarilo nam, ki smo dočakali dopolnitev časov. Kdor torej misli, da stoji, naj pazi, da ne pade.

Prav v tistem času je bilo v množici navzočih nekaj ljudi, ki so Jezusu pripovedovali o Galilejcih, katerih kri je Pilat pomešal z njihovimi žrtvami. Odgovoril jim je: "Mar mislite, da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor vsi drugi Galilejci, ker so to pretrpeli? Povem vam, da ne. A če se ne spreobrnete, vas vse čaka enak konec. Ali pa onih osemnajst, na katere se je podrl stolp v Síloi in jih ubil, mar mislite, da so bili večji dolžniki kakor vsi drugi prebivalci Jeruzalema? Povem vam, da ne. A če se ne spreobrnete, boste vsi prav tako pokončani."

In povedal je tole priliko: "Nekdo je imel v svojem vinogradu zasajeno smokvo. Prišel je iskat sad na njej, pa ga ni našel. Rekel je svojemu vinogradniku: 'Glej, tri leta je že, kar hodim iskat sad na tej smokvi, pa ga ne najdem. Posekaj jo, čemú izčrpava zemljo?' Ta pa mu je odgovoril: 'Gospod, pústi jo še letos, da jo okopljem in ji pognojim. Morda bo napósled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal.'"

V razmislek

"Človek, spreobrni se k živemu, navzočemu in ves čas aktivnemu Bogu Odrešeniku!" Berilo iz Stare zaveze danes govori o eni najbolj impresivnih prisposodob, ki je postala bistvo judovske in krščanske vere. Kar je sprva videti kot idilična pastirska prisposoba, postane goreče razodetje ves čas aktivnega Boga. Jahve se predstavi s "Tukaj sem", kot Bog očetov in mater ljudstva, kot tisti, ki svojega ljudstva ne zapusti v bedi in ga želi popeljati v obljubljeni deželo. Bog vidi in sliši in ukrepa! Bistvo Boga je, da je tu za nas v naše odrešenje in pomoč. Njegovo ime izraža: zanesljivost ("Tukaj sem") kakor tudi nedostopnost in neomejenost (ne vemo, na kakšen način je tu in bo bil tu!) in ekskluzivnost ("Tukaj sem in nihče drug"). Moč tega imena lahko izkusimo tako v preteklosti, kot v sedanjosti in prihodnosti (torej ves čas) Njegovega delovanja.

"Človek, spreobrni se k živemu, navzočemu in ves čas aktivnemu Bogu Odrešeniku!" – povabilo in hkrati opozorilo svetopisemskih odlomkov te nedelje. Spreobrniti se – je povezano z obrniti se. Obrniti se pomeni spremeniti perspektivo. To pomeni priznati si, da smo vsi na nek način sužnji, ki potrebujemo odrešujočo Božjo pomoč, ki nas ves čas spremlja v puščavi, da bi lahko prišli v obljubljeni deželo. Pomeni pa tudi, da ne moremo več ostati neprizadeti opazovalci, temveč da si dovolimo spremeniti se v nekoga, ki se posveti trpljenju in usodi drugih, da lahko tudi oni dobijo možnost preživetja in izpolnjenega življenja. Biti z drugimi in za druge na njihovi življenjski poti: po sledih Boga, ki se izkaže kot sočutni, sočustvujoč in aktivni Bog; kot Mojzes, ki je pripravljen pustiti za seboj vse kar pozna in se podati na pot preko nepoznane dežele, kjer so nepoznane nevarnosti, z bremenom odgovornosti za njemu zaupano ljudstvo; po vzoru Jezusa, ki se kot vinogradnik ne neha truditi niti za nerodovito smokvo.

Sporočilo današnje nedelje je dvotirno – na eni strani tolažba, na drugi opozorilo. Oba vidika nas želita voditi na pot svetosti. Svetost – življenja vredno, osvobodeno življenje za vse ljudi, je mogoče le, če spremenimo naš pogled na svet in sprejmemo našo odgovornost do nas samih in do drugih, ki vsi skupaj živimo v nekakšni obliki suženjstva in hrepenimo po obljubljeni deželi.